

[Karl Olsen.]

stor del af sin skriftlige forelæggelse til at dokumentere, at de lavere lønningsklasser, 14. og 16. lønningsklasse, gennem forslaget har fået rimelig dækning, selv om den højtærede minister må indrømme, at den margin, der var i 1946-loven mellem de frie erhvervs arbejdere og dermedigestillede tjenestemænd, er blevet væsentlig mindre, ja, på visse områder er blevet helt udfyldt. Den højtærede ministers redegørelse virker på dette område ret overbevisende. For en enkelt gruppe måske er der grund til at foretage undersøgelser, jeg tænker her på den aktion, der er rejst fra en enkelt gruppe, de københavnske postbude, som har anført, at der skulle være et grelt forhold mellem aflønningen af de såkaldte ekstrabude og de fastansatte gifte og ugifte postbude. Det er ting, man efter min opfattelse må se på i udvalget.

Hvad vi savner i den højtærede ministers fremstilling, er en lignende grundig undersøgelse af, i hvor høj grad det forelagte lovforslag yder dækning til de lønningsklasser, der ligger over 14. lønningsklasse. Yder de 2½ portion dækning til dem, der må bære ekstrairindkomstskatten, til dem, der ikke fik tekstilrabatkort, der ikke fik rabatkort i det hele taget, til dem, der ligger over den famøse sygekassegrænse, der så ofte spiller en afgørende rolle i det høje tings diskussion om sociallovgivningen? Efter mit partis opfattelse ydes der kun ringe dækning til disse kredse. Hvis dette land vil bevare en dygtig stab af embedsmænd fremover, må den høje regering og rigsdag føre lovgivningen på dette område ind i et nyt spor. 1946-loven var i forhold til 1931-loven en bevidst nivellering, som mit parti kæmpede imod og i nogen grad afbødede. Siden 1946-loven trådte ud i livet, er denne nivelleringspolitik konsekvent ført videre.

Med hensyn til forslaget hovedtanke, der går ud på at yde et midlertidigt tillæg på 2½ portion reguleringsstillæg til alle tjenestemænd, er denne udformning ikke i overensstemmelse med mit partis principielle indstilling. Forslaget er kun et skridt videre ad nivelleringsvej. Vi kunne ønske det udformet sådan, at det blev en ens procent af grundlønnen, der blev ydet i tillæg. Derved ville man i nogen grad dæmme op for den nivellerende tendens, regeringens almindelige økonomiske politik i forhold til tjenestemændene er udtryk for.

Vi har i mit parti endvidere svært ved at forstå, at pensionister kun skal kunne modtage halvdelen af de tillæg, som vil tilfalde tjenestemændene efter forslaget. Der havde

været nogen rimelighed i også i dette lovforslag at behandle pensionisterne på lige fod med tjenestemændene.

Med tilfredshed konstaterer vi, at forslaget gøres tilbagevirkende til 1. januar, det vil dog betyde en samlet skilling på nogle hundrede kroner til dækning af i alt fald en del af den gæld, som mange tjenestemænd i de sidste åringer har pådraget sig. Men det er lidt vanskeligt at forstå, hvorfor den højtærede finansminister i fortsættelse heraf lader den 5 pct.s stigning på honorarer først få virkning fra 1. oktober. Det ville vist have været rimeligt at lade honorarstigningen følge forslaget øvrige tilbagevirkende linie.

Det er meget tiltalende, at den højtærede minister har slettet skellet mellem gifte og ugifte over 40 år. Lige løn for lige arbejde er en selvfølgelig tanke, men det bliver sikkert nødvendigt, når til sin tid gennem børnerenteforslaget statens hele forsørgerpolitik omlægges, da helt at slette det populære skel mellem gifte og ugifte tjenestemænd.

I denne forbindelse er der måske grund til at rejse spørgsmålet, om ikke det ville være rimeligt nu at foretage en ændring i tjenestemandenslovens § 93, stk. 2, der omhandler samgifte tjenestemandens reguleringsstillæg. Efter loven er det i øjeblikket således, at kun den ene part får fuldt tillæg, medens den anden ægtefælle må nøjes med halvdelen. Det ville vist være rimeligt at benytte den givne lejlighed til at bringe dette så ofte og med rette kritiserede forhold ud af verden. Det lykkedes ikke kommandør Westermann i sin tid at få dette forhold ændret trods energisk indsats. Jeg håber, det må lykkes denne gang.

Udgifterne i forbindelse med dette lovforslag opgives til ca. 28 mill. kr. Det er heldigt, at den højtærede minister trods denne stigning af lønningskontoen ikke behøver at henvende sig til det høje ting om bevilling af nye skatter. Det skal nok trods denne udgift lykkes den højtærede finansminister til sin tid at komme med et pænt overskud på sit regnskab.

Mit parti er imidlertid klar over, at lovforlaget er en hastesag. Tusinder af tjenestemænd landet over venter på den i forslaget skitserede beskedne, men uundværlige forbedring af lønnen. Vi vil derfor tilsige vor medvirken til den hurtigst mulige behandling i udvalget, men må dog samtidig forbeholde os tid til en grundig behandling af lovforlaget og af de forslag, som vi ønsker at fremføre, og vi udtaler håbet om, at man vil tage hensyn til dette. Det har hidtil været således, at vi har stræbt efter enighed i disse